

پیامبر اسلام(ص) تحول عظیمی در سبک زندگی اعراب جاهلی ایجاد کرد

حجت الاسلام مسعود آذربایجانی عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه با تبیین شرایط نابسامان فرهنگی و اجتماعی منطقه جزیره العرب در زمان بعثت پیامبر(ص) تأکید کرد...

حجت الاسلام مسعود آذربایجانی عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه با تبیین شرایط نابسامان فرهنگی و اجتماعی منطقه جزیره العرب در زمان بعثت پیامبر(ص) تأکید کرد: پیامبر اسلام(ص) پس از بعثت، مردم را کمتر از 20 سال به جایگاهی رساندند که همان اعراب جاهلی به عنوان معلم به مناطق مختلف فرستاده می شدند و پیامهای الهی را به گوش مردم می رساندند.

حجت الاسلام والمسلمین دکتر مسعود آذربایجانی عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه در گفتگو با خبرنگار مهر، روز بیست و هفت رجب المرجب و مبعث پیامبر اسلام را یکی از اعیاد بزرگ مسلمانان برشمرد و گفت: این روز یکی از روزها و اعیاد وحدت و همدلی مذاهب اسلامی است. مبعث به معنای آن روزی است که پیامبر اسلام(ص) پس از 40 سال ریاضتها و تأملات و تفکراتی که داشتند، خداوند ایشان را به عنوان پیامبر خویش برگزید و رسماً دوران وحی از طریق پیامبر(ص) با نزول آیات اولیه سوره علق بر قلب مبارک حضرت محمد مصطفی(ص) آغاز شد و خداوند رسماً به پیامبر اعلام می کند که تو به عنوان نبی و رسول برگزیده شدی.

وی پیرامون شرایط فرهنگی و اجتماعی منطقه جزیره العرب گفت: یکی از بهترین توصیفهایی که در مورد شناخت شرایط منطقه ای که پیامبر(ص) به رسالت برگزیده شد را در خطبه های نهج البلاغه می توان دید، حضرت علی امیرالمؤمنین(ع) شرایط مکه را در هنگام بعثت توصیف می کنند. این شرایط می تواند از چند نظر بررسی شود یکی از نظر شرایط زیستی و بهداشتی است، به هر حال مشهور است که مردم این منطقه در شرایط نامطلوبی به سر می بردند و حضرت علی(ع) می فرمایند که: خداوند رسول خدا را فرستاد، در حالی که شما جمعیت عرب بدترین آیین را داشتید و در بدترین سرزمینها و میان سنگهای خشن و مارهای خطرناک زندگی می کردید و آبهای آلوده می نوشیدید و غذاهای ناگوار می خوردید.

این پژوهشگر دینی افزود: امام علی(ع) درباره رواج قتل و خونریزی بین مردم می فرمایند: پیوسته خون یکدیگر را می ریختند و پیوند خویشاوندی را قطع می نمودید. همچنین در بیان بی نظمی و هرج و مرج اجتماعی در عصر بعثت می فرماید: هنگامی خداوند رسالت را بر عهده پیامبر اکرم(ص) گذارد که مدتها از بعثت پیامبران پیشین گذشته بود و ملتها در خواب عمیقی فرو رفته بودند. فتنه و فساد جهان را فرا گرفته بود و کارهای خلاف در میان مردم منتشر بود و آتش جنگها زبانه می کشید. دنیا بی نور و پر از مکر و فریب گشته بود. برگهای درخت زندگی به زردگی گراییده و امید باروری آن قطع شده بود و آب حیات زندگی به زمین فرو رفته بود. مناره های هدایت به کهنگی گراییده و پرچمهای هلاکت و بدبختی آشکار شده بود. دنیا با قیافه ای زشت و کریه به اهلش می نگرست و با چهره ای عبوس با طالبانش روبه رو بود. میوه درخت دنیا فتنه بود و طعماش مردار. در درون وحشت و اضطراب و در برون شمشیر حکومت می کرد.

وی تأکید کرد: شرایط اجتماعی و فرهنگی این منطقه به گونه ای بوده است که حتی دختران را زنده به گور می کردند و تفاخرها بر اساس تعداد پسران و اموال و شمارش و اینگونه مسائل بوده است و تعصب قبیله گی بسیار بالا بوده و جهل بیداد می کرده و تعداد افراد باسواد در این منطقه به تعداد انگشتان دست هم نمی رسیده است. خرافات، بت پرستی، خونریزی، جنایت و قساوت قلب بسیار شدید بود که گاهی به دلیل یک اختلاف قبیله گی سالهای جنگ اتفاق می افتاد و عده زیادی کشته می شدند. و زن دارای جایگاه بسیار پستی بوده است و جزو اموال مرد یا به عنوان شوهر و یا پدر محسوب می شد و این خلاصه ای بسیار ناچیز از شرایطی است که از نظر فرهنگی، اجتماعی، بهداشتی و می توانیم به اوضاع و احوال عربستان اشاره کنیم اما با بعثت حضرت محمد(ص)، پیامبر اسلام، مردم را کمتر از 20 سال به جایگاهی رساندند که همان اعراب جاهلی به عنوان معلم به مناطق مختلف فرستاده می شدند و پیامهای الهی را به گوش مردم می رساندند.

آذربایجانی تصریح کرد: پیامبر اسلام پس از مبعث علاوه بر اینکه اوضاع و احوال نابسامان اجتماعی و فرهنگی مردم را سامان دادند، روابط خشونت بار میان آنها را به یک روابط محبت آمیز تبدیل کردند و عشق و علاقه و برادری و اخوت ایمانی و اسلامی را در میان آنها حاکم کردند. علاوه بر آن ایشان یک نظام حکومتی جدید را پایه ریزی کردند که اقتصاد و سیاست و جنگ اش و ... قانونمندی های جدیدی را داشت تجربه می کرد.

وی با اشاره به اوضاع نابسامان همسایگان اصلی جزیره العرب یعنی ایران و روم گفت: در همین زمان می بینیم که اوضاع جهانی هم به گونه دیگری بود علیرغم اینکه ایران و روم دو کشور همسایه بزرگ عربستان بودند و در آن زمان از اقوام برتر محسوب می شدند اما در این دو کشور بزرگ نیز مشکلات بی شماری در حوزه تبعیض و ظلم وجود داشت و در این شرایط بود که پیامبر(ص) نامه های متعددی را به پادشاهان اقلیم، روم، حبشه و غیره می فرستند و آنها را دعوت به اسلام و ایمان می کنند و برخی از آنها پذیرفته و برخی این دعوت را رد می کنند. رسول گرامی اسلام(ص) بنای بر جنگ نداشتند بلکه دعوت به اسلام کردند.

این مدرس حوزه و دانشگاه درباره اینکه چرا در روز مبعث بر زیارت امیرالمؤمنین(ع) تأکید شده است، گفت: اولاً طبق آیه سوره مباحله امیرالمؤمنین(ع) به مثابه نفس پیامبر(ص) هستند و این دو از هم جدایی ندارند و بلکه برادر هستند و نکته بعدی اینکه این اشارات و تصریحاتی که ما هم در قرآن و روایات و زیارتنامه ها درباره ولایت و امامت حضرت علی(ع) داریم، این را به ما اعلام می کند که ادامه بعثت پیامبر اکرم(ص) پس از رحلت ایشان در وجود امیرالمؤمنین(ع) است و بین نبوت و امامت هیچ جدایی و فاصله ای نیست بلکه اینها شجره واحدی هستند که از سرچشمه واحدی تغذیه می کنند و کسی که بعثت و رسالت حضرت محمد(ص) را قبول داشته باشد ادامه راه بعثت را طبق آیات و روایات متعدد در وجود مبارک امیرالمؤمنین(ع) می بیند و این زیارات و آیات متذکر این نکته است که بعثت و رسالت پیامبر(ص) در امامت و ولایت امیرالمؤمنین علی(ع) ادامه دارد.